

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig foranstaltning

ifølge lov af 1ste april 1876.

No. 32

Udgivet 31te juli.

1906

Kongelig resolution,

24 juli.

hvorved

almindelig norsk konsulatinstruktion

er bifaldt af hs. maj. kongen paa Bergens raadhus 24de juli 1906.

Kapitel 1.

Om konsulatvæsenets bestyrelse, konsulaternes personale m. v.

§ 1.

Styrelsen af konsulatvæsenet tilligger departementet for de udenrigske anliggender. Dette fører tilsyn med konsuler-
nes virksomhed og paaser, at lov og reglement overholdes.

§ 2.

1. Konsulerne er:

1. generalkonsuler,
2. konsuler,
3. vicekonsuler.

De er enten fra hjemlandet udsendte, fastlønnede embedsmænd (udsendte konsuler, consules missi), eller valgt blandt de paa stedet bosatte handlende eller andre dertil skikkede personer (valgte konsuler, consules electi).

En konsulær post er at anse som valgkonsulat, naar den beklædes af valgt konsul, ogsaa naar der til samme er knyttet udsendt embedsmand.

2. For at bestaa ved konsulatforretningernes udførelse kan ansættes af staten lønnede konsulatbetjente (sekretærer og andre tjenestemænd).

Naar i nærværende instruktion benævnelsen konsul eller konsulat er benyttet, er, hvor det modsatte ikke fremgaar af sammenhængen eller er udtrykkelig anført, dermed at forstaa ogsaa generalkonsul og vicekonsul, generalkonsulat og vicekonsulat.

§ 3.

Generalkonsul, konsul og udsendt vicekonsul udnævnes og afskediges af kongen.

24 juli.

Valgt vicekonsul og af staten lønnet sekretær eller anden tjenestemand ansættes og afskediges af udenrigsdepartementet.

§ 4.

Udsendt konsul og af staten lønnet konsulatsekretær skal være norsk statsborger. De maa ikke for egen eller andres regning drive handel eller anden forretningsvirksomhed.

§ 5.

1. a. Generalkonsul staar direkte under udenrigsdepartementet. Er der i et land ansat flere generalkonsuler eller en eller flere generalkonsuler under et som generalkonsulat forrettende gesandtskab, giver departementet forskrifter om deres indbyrdes forhold og samvirken i konsulat tjenesten.

Paa tilsvarende maade forholdes, saafremt der i et land er oprettet flere direkte under departementet sorterende konsulater eller et eller flere saadanne konsulater ved siden af et eller flere generalkonsulater.

b. Generalkonsulen er samtlige de inden generalkonsulats distrikt ansatte konsulers, vicekonsulers og af staten lønede konsulatbetjentes overordnede.

c. Generalkonsulen kan fra de ham underordnede tjenestemænd kræve de for sin embedstjeneste nødvendige beretninger, oplysninger og redegjørelser og forøvrigt fordre deres bistand og medvirkning til konsulat tjenestens udøvelse.

d. Generalkonsulen skal vaage over, at de ham underordnede tjenestemænd paa en tilfredsstillende maade udfører tjenesten og forøvrigt fylder sin stilling, og han skal give dem den vejledning, som de maatte behøve.

2. Konsul staar direkte under den generalkonsul, inden hvis distrikt han er ansat, eller, hvor saaledes af kongen maatte blive bestemt, under anden konsul. Findes i et distrikt ikke generalkonsul, staar konsulen, hvor han ikke staar under anden konsul, direkte under udenrigsdepartementet. Konsul staar i samme forhold til de inden hans distrikt ansatte tjenestemænd som i foranstaaende punkt 1 omhandlet for generalkonsulens vedkommende.

Vicekonsul staar umiddelbart under den konsul, inden hvis distrikt han er ansat, eller, om han ikke er ansat inden en konsuls distrikt, direkte under generalkonsulen.

§ 6.

Naar der inden en generalkonsuls distrikt er ansat konsul, skal generalkonsulen ikke, medmindre dertil i det enkelte tilfælde er særlig grund, henvende sig direkte til de under konsulen sorterende vicekonsuler, men rette sin henvendelse til konsulen.

Hvor det befindes ønskeligt, kan departementet bemyndige generalkonsul til i visse slags sager at henvende sig direkte til vicekonsul.

§ 7.

1. Naar der inden et generalkonsulats eller konsulats distrikt er ansat repræsentanter med engere distrikter, udfører disse de inden deres respektive distrikter forefaldende gjøremaal, til hvis udførelse de ved lov eller anden forskrift er kompetente.

2. Generalkonsul og konsul kan, naar de dertil finder grund, give de dem underordnede tjenestemænd paabud om, hvorledes disse har at forholde sig, eller undtagelsesvis, naar dertil er særlig opfordring, selv overtage udførelsen af forretninger, som paahviler de underordnede.

3. Generalkonsul, konsul og vicekonsul bestyrer sin post paa eget ansvar. Dog er overordnet tjenestemand ansvarlig for de forføjninger, som han har foreskrevet underordnet tjenestemand.¹

§ 8.

Generalkonsul kan af kongen paalægges at føre tilsyn med konsulat tjenesten udenfor det land, hvor han er ansat. Udenrigsdepartementet giver i hver enkelt tilfælde de nødvendige forskrifter om udøvelsen af saadant tilsyn.

§ 9.

Konsulerne henhører under udenrigsdepartementet. De korresponderer dog i anliggender, som falder ind under lovgivningen angaaende søfarten, med departementet for handel, søfart og industri (handelsdepartementet), forsaavidt sagen ikke har hensyn til fremmed magt.

I henseende til korrespondancen med udenrigsdepartementet og handelsdepartementet iagttages følgende:

1. Udsendt generalkonsul korresponderer umiddelbart med de nævnte departementer. Valgt generalkonsul og udsendt eller valgt konsul, som sorterer under gesandtskab, der er overdraget generalkonsulats embedsgjerning, konsul, som sorterer under generalkonsul eller anden konsul, og vicekonsul korresponderer ikke umiddelbart med nævnte departementer, men retter sine henvendelser til det gesandtskab eller den generalkonsul, hvem han er direkte underordnet.

Naar det i nærværende instruktion foreskrives, at beretning skal gjøres til udenrigsdepartementet eller handelsdepartementet, skal valgt generalkonsul, som sorterer under gesandt-

¹ Om ansvar for statskassen tilfaldende gebyrer og for penge og andet, som i tjenesten modtages til forvaring, forvaltning m. v., se de særlige bestemmelser i § 103.

24 juli. skab, der er overdraget generalkonsulats embedsgjerning, konsul, som sorterer under generalkonsul eller anden konsul, og vicekonsul indberette til den direkte overordnede generalkonsul (gesandt) eller konsul.

2. Fra bestemmelserne i punkt 1 gjælder den undtagelse, at under gesandtskab, der er overdraget generalkonsuls embedsgjerning, eller generalkonsul sorterende valgt generalkonsul eller udsendt konsul og — saafremt han af kongen dertil bemyndiges — valgt konsul korresponderer umiddelbart med departementerne i følgende sager:

med *udenrigsdepartementet*:

a. Indberetning om, at norsk undersaat, der ikke er sjømand, er afgaaet ved døden (se § 55);

med *handelsdepartementet*:

b. vedrørende sjømands død og hans efterladenskaber (se § 55);

c. indsendelse af de i § 75 nr. 1 omhandlede opgaver;

d. indberetning i henhold til § 77 om skib, som har tabt retten til at føre norsk flag;

e. udfærdigelse af midlertidigt nationalitetsbevis, se § 79;

f. vedrørende rømt sjømand, se § 80;

g. indberetninger vedrørende norsk skib i henhold til § 82 nr. 2;

h. indsendelse af beretning om undersøgelse og udskrift af forklaringer angaaende skibssulykker, se §§ 83 og 84, jfr. sjøfartslovens § 323;

i. indberetning i henhold til § 87 om norsk skibsførers undladelse af at lade optage sjøforklaring m. v.;

j. indberetning i henhold til § 90 om, at en af konsulen afsagt kjendelse ikke er efterkommet;

k. indberetning om indsættelse af ny fører i henhold til §§ 91 og 92;

l. vedrørende sjøfolks understøttelse og hjemsendelse og understøttelse af andre norske undersaatte, se §§ 95, 96 og 114 litr. d og e;

m. sager, som, om de end ikke direkte gaar ind under de i litr. b til l opregnede, dog staar i nøie forbindelse med disse.

Saafremt det kan antages at ville være af vigtighed for gesandtskabet eller for generalkonsulen at blive bekendt med indholdet af nogen meddelelse, som gjøres direkte til vedkommende departement i henhold til foranstaaende bestemmelser, skal konsulen sende ham gjenpart af samme.

Konsul, som har faaet bemyndigelse til saadan direkte korrespondance, er berettiget til at udføre de i §§ 57, 58 nr. 3, 79 og 91 nr. 2 omhandlede forretninger. Bemyndigelsen tilstaaes alene indehaveren af konsulat, som er af særlig betydning.

3. Hvor stedlige eller andre særlige forhold gjør det 24 juli. ønskeligt, kan udenrigsdepartementet undtagelsesvis bestemme, at en under gesandtskab, som er overdraget generalkonsulats embedsgjerning, sorterende konsul eller valgt generalkonsul eller en under generalkonsul sorterende konsul, som i henhold til punkt 2 korresponderer direkte med udenrigsdepartementet og handelsdepartementet, skal gjøre dette i videre udstrækning end i nævnte punkt 2 angivet. I hvert enkelt saadant tilfælde giver udenrigsdepartementet de nærmere forskrifter om korrespondancen.

4. Uanseen bestemmelseerne i punkt 1 kan henvendelse ske direkte henholdsvis til udenrigsdepartementet eller til handelsdepartementet, naar dette til sagens hurtige fremme maatte være paakrævet. I saafald skal afskrift af kommunikationen uopholdelig tilstilles den overordnede konsule.

§ 10.

Uden hensyn til reglerne i § 9 punkt 1 og 2 besvarer konsulær tjenestemand direkte de henvendelser, som af udenrigsdepartementet eller handelsdepartementet direkte rettes til ham.

§ 11.

1. Udsendt generalkonsul, konsul, vicekonsul og af staten lønnet konsulatbetjent kan forflyttes til anden konsulær post af samme eller høiere grad og aflønning.

2. Bestemmelse om saadan forflytning fattes af kongen, undtagen forsaavidt angaar forflytning af konsulatbetjent til anden lignende post, i hvilket tilfælde beslutningen fattes af udenrigsdepartementet.

§ 12.

Udenrigsdepartementet kan beordre udsendt vicekonsul til for et tidsrum af indtil et aar at forestaa embede i departementet af til og med bureauchefs grad. Foruden at oppebære den for det departementale embede bevilgede gage kan han af departementet tillades at beholde indtil en trediedel eller under særegne forhold indtil halvdelen af sin løn som vicekonsul, forudsat at vicekonsulembetet midlertidig kan tilfredsstillende bestyres uden forøget udgift for det offentlige.

§ 13.

Af staten lønnet konsulatbetjent kan forflyttes til eller indkaldes til midlertidig tjeneste i sekretærpost af 1ste klasse eller embedsstilling i udenrigsdepartementet.

Bestemmelse om forflytning til embedsstilling fattes af kongen; i andre tilfælde træffes afgjørelsen af udenrigsdepartementet.

24 juli. Under midlertidig tjenestgjøring i departementet oppebærer vedkommende ingen andel af sin løn som konsulatbetjent, men alene den for den departementale post bevilgede gage.

§ 14.

1. Naar af staten lønnet konsulatbetjent indkaldes til midlertidig tjeneste i eller ansættes i sekretærstilling i udenrigsdepartementet bliver ved beregningen af alderstillæg, forsaavidt saadanne er anordnede, ansættelse som fastlønnet konsulatbetjent at regne lige med ansættelse som departementssekretær af 1ste klasse.

2. Den tid, i hvilken sekretær i udenrigsdepartementet tjenestgør i konsulær stilling i udlandet, bliver, naar han atter indtræder i sekretærstilling i departementet, ved beregningen af alderstillæg at tillægge den tid, han har tjenestgjort i departementet.

§ 15.

Konsul, som nyder bidrag til kontorhold, kan, forsaavidt bidragets størrelse gjør det rimeligt, af udenrigsdepartementet paalægges at holde en betjent, som er det norske sprog fuldt mægtig.

Kapitel 2.

Om konsulators oprettelse m. m.

§ 16.

Generalkonsulater, konsulater og vicekonsulater, som beklædes af udsendte vicekonsuler, samt af staten lønnede poster ved konsulaterne oprettes af kongen, forsaavidt stortinget dertil har givet den fornødne bevilgning.

§ 17.

Spørgsmaal om oprettelse af generalkonsulater og konsulater, som forestaaes af valgte funktionærer, afgjøres af kongen.

§ 18.

Valgvicekonsulater oprettes af udenrigsdepartementet paa de steder, hvor saadanne findes fornødne.

§ 19.

Ved generalkonsulers stationer kan ansættes konsulter eller vicekonsuler for stadig at bistaa generalkonsulen eller at forestaa embedet, naar denne ved fravær, sygdom eller andet forfald er hindret fra selv at bestyre det.

Paa lignende maade kan ansættes vicekonsuler ved konsulaters stationer.

Hvad der i henhold til nærværende instruktion er fastsat 24 juli.
angaaende tjenesteplichter for vicekonsul ansat ved konsuls
station, gjælder ogsaa en konsul ansat ved generalkonsuls
station.

§ 20.

Kongen kan af dertil bevilgede midler tilstaa valgte
konsuler bidrag til kontorhold, naar saadant maatte findes
fornødent.

§ 21.

1. Naar udsendt generalkonsul, konsul og vicekonsul
post skal besættes, skal udenrigsdepartementet, forsaavidt ikke
embedet besættes ved forflytning i henhold til § 11, kund-
gjøre ledigheden i »Norsk Kundgjørelsestidende«.

2. I bekendtgjørelsen skal angives, hvad der efter
embedets beskaffenhed har interesse med hensyn til station
og distrikt, samt den løn og kontorholdsgodtgjørelse, som
maatte være bestemt for posten, ligesom underretning skal
meddeles om, hvad vedkommende ansøgere har at iagttage.

3. Ansøgningerne med bilag skal inden den tid, som i
hvert enkelt tilfælde bestemmes, indsendes til udenrigsdepar-
tementet.

4. Ved besættelsen bør som regel indhentes erklæring
fra Nordisk skibsrederforenings norske bestyrelse og fra be-
styrelsen for Den norske handelsstands fællesforening.

§ 22.

1. Ved spørgsmaal om oprettelse, besættelse eller ned-
læggelse af valggeneralkonsulat eller direkte under departement
eller gesandtskab sorterende valgkonsulat bør som regel er-
klæring indhentes fra rigets børskomiteer samt fra Nordisk
skibsrederforenings norske bestyrelse og fra bestyrelsen for
Den norske handelsstands fællesforening.

2. Naar saadant generalkonsulat eller konsulat, som nævnt
i punkt 1, skal besættes, skal udenrigsdepartementet bekendt-
gjøre ledigheden paa den i § 21 nævnte maade, medmindre
særlige hensyn gør saadan kundgjørelse uhensigtsmæssig eller
upaakrævet.

§ 23.

1. Ledighed i valgkonsulat, som sorterer under general-
konsulat eller konsulat, valgvicekonsulat og af staten lønnet
konsulatbetjentpost bekendtgjøres, forsaavidt udenrigsdepar-
tementet finder det fornødent, og i tilfælde paa den maade,
det finder hensigtsmæssigst.

2. Ansøgning om saadant valgkonsulat, som nævnt i
punkt 1, og om valgvicekonsulat indsendes til udenrigsdepar-
tementet gennem den generalkonsul eller konsul, til hvis distrikt

24 juli. posten hører. Den skal indeholde oplysning om ansøgerens fuldstændige for- og efternavn, fødested, fødselsaar, nationalitet og stilling saavel som det eller de sprog, han foruden sit modersmaal er mægtig. Vedkommende generalkonsul eller konsul skal paase, at ansøgningen er affattet i overensstemmelse med disse forskrifter samt udtale sig om, hvilken blandt flere ansøgere antages at burde foretrækkes.

3. Ansøgning om af staten lønnet konsulatbetjentpost indsendes til udenrigsdepartementet.

§ 24.

1. Forinden valgt konsul og valgt vicekonsul udnævnes (ansættes), og naar spørgsmaal opstaar om oprettelse eller nedlæggelse af eller anden forandring i poster inden konsuletaten, skal, medmindre særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde gjør det uhensigtsmæssigt eller upaakrævet, udenrigsdepartementet fra den overordnede konsul og generalkonsul, saafremt denne ikke allerede har afgivet udtalelse, indhente betænkning om, hvilken forføjning antages at burde træffes. Hvor det gjælder generalkonsulat eller konsulat, som sorterer direkte under departementet, indhentes betænkning fra vedkommende gesandtskab.

2. Har flere ansøgere meldt sig til en post som i punkt 1 omhandlet, skal i betænkningen anføres, hvilken eller hvilke ansøgere synes egnet for posten, og i tilfælde hvilken blandt flere ansøgere antages at burde foretrækkes.

Kapitel 3.

Om tjenestefrihed¹.

§ 25.

1. Det tilkommer udenrigsdepartementet paa ansøgning at meddele generalkonsul, udsendt konsul og valgt konsul, som sorterer direkte under departementet, tjenestefrihed for høist et aar. Søges tjenestefrihed for længere tid end et aar eller forlængelse af tjenestefrihed udover dette tidsrum, skal sagen undergives kongens afgjørelse.

2. Udsendt vicekonsul kan af den ham direkte overordnede konsul eller generalkonsul tilstaaes tjenestefrihed for et tidsrum af høist to maaneder. Søges tjenestefrihed for længere tid eller forlængelse udover nævnte tidsrum, skal udenrigsdepartementets samtykke indhentes.

¹ Jfr. § 19 forsaavidt angaar konsul ansat ved generalkonsuls station.

3. Valgt konsul, som sorterer under generalkonsul eller konsul, valgt vicekonsul og af staten lønnet konsulatbetjent kan af den ham direkte overordnede konsul eller generalkonsul meddeles passende tjenestefrihed. 24 juli.

4. Bestemmelsen i § 9, nr. 4, finder ikke anvendelse paa andragender om tjenestefrihed, som indsendes til departementet. Ved andragendernes videresendelse til udenrigsdepartementet skal generalkonsulen (konsulen) altid udtale sig om, hvorvidt der er nogen betænkelighed ved indvilgelsen af samme.

§ 26.

Udsendt generalkonsul og konsul kan paaregne at erholde en tjenestefrihed af to maaneder om aaret, naar saadant uden uleilighed kan ske. Han skal for hver gang, han ønsker at benytte sig heraf, indsende ansøgning til udenrigsdepartementet i betimelig tid, forinden tjenestefriheden skal indtræde, og oppebie dets svar.

§ 27.

1. I den tid, en generalkonsul eller konsul nyder tjenestefrihed, skal vicekonsulen, saafremt saadan er ansat paa stedet, forestaa embedet, medmindre der af den myndighed, af hvilken tjenestefriheden er indvilget, i det enkelte tilfælde maatte træffes anden bestemmelse. Er vicekonsul ikke ansat, eller har han forfald, beskikker udenrigsdepartementet stedfortræder for generalkonsul og for konsul; dog beskikker generalkonsul eller konsul stedfortræder for direkte under ham sorterende valgt konsul.

2. Naar udsendt eller valgt vicekonsul, som forestaar vicekonsulstation, erholder tjenestefrihed, har den konsul eller generalkonsul, hvem han er direkte underordnet, at beskikke stedfortræder.

3. Naar udsendt eller valgt konsul eller vicekonsul, som er ansat ved generalkonsuls eller konsuls station, erholder tjenestefrihed, beskikker den konsul eller generalkonsul, hvem han er direkte underordnet, stedfortræder, om saadan findes fornøden.

§ 28.

Generalkonsul og konsul samt vicekonsul, som ikke er ansat ved generalkonsuls eller konsuls station, skal ved indgivelse af andragende om tjenestefrihed give forslag til stedfortræder.

Saafremt der ved generalkonsulens eller konsulens station er ansat vicekonsul, skal det oplyses, om der er noget til hinder for, at denne under tjenesteledigheden forestaar konsulatforretningerne.

24 juli.

§ 29.

1. Generalkonsul og konsul, som sorterer direkte under departementet, skal, naar han har erholdt tjenestefrihed, underrette udenrigsdepartementet og i landet ansat gesandtskab om dagen for afreisen og konsulatforretningernes overdragelse til stedfortræderen og ved tilbagekomsten om dagen for gjenovertagelse af embedet. Konsul, som sorterer under generalkonsul, skal give lignende underretning til denne og, saafremt han i henhold til § 9 nr. 2 er berettiget til at føre direkte korrespondance med departementet, tillige direkte til dette. Konsul, som sorterer under anden konsul, skal give lignende underretning til denne, som sender meddelelsen videre til generalkonsulen, om han er underordnet en saadan.

2. Om tjenestefrihed, som af konsul eller generalkonsul er tilstaaet udsendt vicekonsul, skal der til udenrigsdepartementet gjøres indberetning ledsaget af oplysning om, hvem der er blevet beskikket som stedfortræder. Er tjenestefriheden tilstaaet af konsul, som sorterer under generalkonsul, skal han direkte underrette departementet og samtidig sende generalkonsulen underretning.

§ 30.

1. Valgt generalkonsul og konsul kan uden særskilt tilladelse begive sig udenfor sit distrikt, hver gang for en tid af høist 1 maaned.

Er vedkommendes distrikt beliggende udenfor Europa, kan han derhos i fornødent fald forlade det en gang om aaret for høist 2 maaneder uden særskilt tilladelse, naar tiden ikke gjør det muligt at indhente saadan pr. post.

Saafremt der ved stationen er ansat vicekonsul, overtager denne, om han ikke er forhindret, embedets midlertidige bestyrelse. I modsat fald skal vedkommende generalkonsul eller konsul overdrage forretningernes varetagelse under fraværet til en anden dertil skikket person.

Generalkonsul og konsul, som sorterer direkte under departementet, skal underrette dette og i landet ansat gesandtskab om dagen for afreisen og tilbagekomsten til stationen og om, til hvem varetagelsen af konsulatforretningerne er overdraget. Lignende underretning skal meddeles generalkonsul af under ham direkte sorterende konsul; er denne i henhold til § 9 nr. 2 berettiget til at føre direkte korrespondance med departementet, skal han tillige direkte underrette dette. Konsul, som sorterer under anden konsul, skal give lignende underretning til denne, som sender meddelelsen videre til generalkonsulen, om han er underordnet en saadan.

2. Valgt vicekonsul, som ikke er ansat ved generalkonsuls eller konsuls station; kan uden særskilt tilladelse være fraværende fra sin station indtil 2 maaneder ad gangen.

Han overdrager da varetagelsen af forretningerne under 24 juli. fraværet til en af ham selv udseet dertil skikket person. Om fraværet fra stationen og om, til hvem varetagelsen af forretningerne er overdraget, skal han underrette sin direkte overordnede.

§ 31.

Udsendt konsul, som nyder tjenestefrihed, skal drage omsorg for, at hans foresatte under fraværet til stadighed kan komme i forbindelse med ham.

§ 32.

Konsul maa, naar tjenestefrihed ikke tilkommer ham i henhold til ovenfor anførte bestemmelser, ikke fjernes sig saa langt fra sin station, at forretningerne derved lider afbræk.

Kapitel 4.

Om konsulat tjenestemænds afsættelse, suspension m. m.

§ 33.

1. Konsul, som har kongelig udnævnelse, kan af kongen naarsomhelst afskediges, uden at vedkommende erholder krav paa anden godtgørelse end den, som maatte tilkomme ham i henhold til grundlovens § 22.

2. Af staten lønnet konsulatbetjent kan af udenrigsdepartementet naarsomhelst meddeles afsked. Naar dertil er grund, kan kongen i paavente af stortingets afgørelse midlertidig tilstaa betjenten vartpenge eller pension.

§ 34.

Bestemmes det, at udsendt generalkonsuls, konsuls, vicekonsuls eller af staten lønnet konsulatbetjents post skal indtages eller omreguleres, eller findes rigets tarv ellers at kræve det, kan indehaveren tilbagekaldes mod at oppebære vartpenge med et beløb, som midlertidigt fastsættes af kongen og endelig bestemmes af stortinget, indtil han bliver ansat i anden lønnet post eller erholder afsked.

§ 35.

Valgt generalkonsul og konsul skal være forpligtet til, naarsomhelst kongen finder, at rigets tarv kræver det, at fratræde sin post uden krav paa godtgørelse.

§ 36.

1. Valgt vicekonsul kan af udenrigsdepartementet meddeles afsked, naar dette dertil finder grund, og er forpligtet

24 juli. til, naarsomhelst departementet finder det tjenligt, at fratræde sin post uden krav paa godtgjørelse.

2. Naar ny af kongen udnævnt eller konstitueret generalkonsul eller konsul har tiltraadt sin post, kan han, saafremt valgt vicekonsul (konsul) findes ansat ved stationen, forlange, at den for vicekonsulen (konsulen) udfærdigede beskikkelse skal ophøre.

§ 37.

Bliver generalkonsul, konsul eller udsendt vicekonsul sigtet for forbrydelse, som angaar hans borgerlige agtelse, stilles hans bo under konkursbehandling eller under kreditorernes forvaltning eller opstaar der af andre grunde spørgsmaal om hans suspension eller fjernelse, skal udenrigsdepartementet forelægge sagen for kongen. Er gesandtskab ansat i landet, underrettes det om suspensionen eller fjernelsen.

§ 38.

1. Generalkonsul kan suspendere ham underordnet valgt vicekonsul og af staten lønnet konsulatbetjent fra tjenesten i lignende tilfælde som de i § 37 omhandlede. Træffes saadan forføjning, skal generalkonsulen underrette udenrigsdepartementet derom og samtidig gjøre rede for de grunde, som har foranlediget suspensionen, ligesom han skal indsende den suspenderedes erklæring, forsaavidt saadan har kunnet indhentes.

2. Konsul, som sorterer direkte under departementet, har samme ret og pligt, som i punkt 1 er tillagt generalkonsul.

§ 39.

Naar strafferetslig tiltale reises mod generalkonsul, konsul, vicekonsul eller af staten lønnet konsulatbetjent, anlægges sagen ved domstol i Kristiania, forsaavidt ikke andet værning maatte komme til anvendelse i henhold til straffeprocesslovgivningen.

I civile sager ansees generalkonsul, konsul, vicekonsul og af staten lønnet konsulatbetjent at have sit værning i Kristiania, medmindre andet værning her i landet eller i udlandet kommer til anvendelse.

§ 40.

Naar generalkonsulat, konsulat, vicekonsulat eller af staten lønnet konsulatbetjents stilling bliver ledig, eller indehaveren af posten af anden grund end den i 3dje kapitel omhandlede tjenestefrihed midlertidig fratræder, skal udenrigsdepartementet træffe bestemmelse om den midlertidige bestyrelse af posten.

§ 41.

24 juli.

Indtil den i foregaaende § nævnte bestemmelse er truffet, bliver generalkonsulat og konsulat at bestyre af den vicekonsul, som maatte være ansat ved stationen. I andre tilfælde samt naar vicekonsulen har forfald, skal generalkonsulen eller, saafremt generalkonsul ikke er ansat, konsulen træffe forføining til bestyrelse af ham underordnet post. Dog kan beskikkelse af stedfortræder for valgt vicekonsul og af staten lønnet konsulatbetjent undlades, om stedfortræder maatte findes upaa-krævet. Om stedfortræderens navn og stilling skal meddelelse tilstilles udenrigsdepartementet.

Kapitel 5.

Om generalkonsulers, konsulers og vicekonsulers tiltrædelse af posten.

§ 42.

I generalkonsuls, konsuls og vicekonsuls ansættelsesdokument skal konsulatets distrikt og det sted, hvor det har sit sæde, anføres.

§ 43.

1. Generalkonsul, konsul og vicekonsul maa, forinden han kan træde i funktion, have erholdt exequatur, forsaavidt dette paa stedet er fornødent. Hvor det er brugeligt, skal han notificere tiltrædelsen af sin post for dem af stedets myndigheder, med hvilke han har at træde i embedsmæssig forbindelse.

2. Naar generalkonsul og konsul, som sorterer direkte under departementet, har tiltraadt sin post, skal han derom underrette udenrigsdepartementet, i landet ansat gesandtskab, og de konsuler og vicekonsuler, som maatte være ham underordnet. Konsul, som sorterer under generalkonsul eller anden konsul, skal give meddelelse til denne og, saafremt han i henhold til § 9 nr. 2 er berettiget til at føre direkte korrespondance med departementet, tillige direkte til dette.

3. Konsul, som sorterer under anden konsul, og vicekonsul, som er ansat ved egen station, skal om tiltrædelsen underrette sin direkte overordnede. Denne sender meddelelsen videre til generalkonsulen, om han er underordnet en saadan.

§ 44.

Den ed, som generalkonsul, konsul og udsendt vicekonsul har at aflægge som norsk embedsmand, eller den dertil svarende høitidelige forsikring gives skriftlig og indsendes til udenrigsdepartementet.

24 juli.

§ 45.

Saasnart en ny af kongen udnævnt eller under ledighed konstitueret generalkonsul eller konsul, som sorterer direkte under departementet, tiltræder posten, skal han med nøiagtighed gennemgaa embedets arkiv og om resultatet af gennemgaaelsen afgive beretning til udenrigsdepartementet, i hvilken redegjøres for enhver væsentlig mangel eller uregelmæssighed, som er forefundet. Med beretningen skal følge opgave over de love m. m., som findes ved konsulatet, antallet og beskaffenheden af der førte protokoller og fortegnelser samt over staten tilhørende inventarsager som møbler, segl, flag o. s. v.

§ 46.

Saadan gennemgaaelse som i foregaaende paragraf omhandlet skal ogsaa foretages af konsul, som sorterer under generalkonsul eller anden konsul, og af vicekonsul, saasnart han har tiltraadt posten. Han har derhos at indberette til den generalkonsul eller konsul, hvem han er direkte underordnet, hvad han under gennemgaaelsen har fundet at bemærke, samt til denne at indsende saadan opgave som omhandlet i § 49.

Staar den konsul, til hvem saadan beretning og opgave gjøres, selv under generalkonsul, skal han give denne anledning til at gjøre sig bekendt med samme.

Kapitel 6.

Om generalkonsulers, konsulers og vicekonsulers tjenstlige virksomhed.

§ 47.

Konsulen skal, saafremt der i landet findes ansat norsk gesandtskab, i størst mulig udstrækning samvirke med dette. I det øiemed er konsulen berettiget til af gesandtskabet at begjære de oplysninger og den bistand, som han i sin embeds- virksomhed maatte tiltrænge, og paa den anden side forpligtet til at efterkomme anmodninger fra gesandtskabet om meddelelser og redegjørelser og til at iagttage de af gesandtskabet givne forskrifter; disse maa dog ikke stride mod nærværende instruktion og den til samme knyttede kommentar eller mod andre gjældende bestemmelser.

A. Almindelige bestemmelser.

§ 48.

1. Det paahviler en konsul at varetage og fremme Norges interesser, særlig dets handel, sjøfart, industri og øvrige næringsveie, samt at yde norske undersaatte raad og

bistand og beskytte deres person, eiendom og rettigheder — 24 juli.
alt i den udstrækning som stemmer med hans officielle stilling.

2. Konsulen skal gjøre sig nøie bekendt med den stilling, som gjældende overenskomster samt vedkommende lands love og bindende sædvaner anviser ham, og derefter rette sin handlemaaede.

§ 49.

1. Konsulen skal stedse søge at bevare et godt og værdigt forhold til myndighederne i det land, hvor han er ansat. Han skal omhyggelig afholde sig fra al deltagelse i forefaldende politiske demonstrationer og hverken hemmelig eller aabenbart opmuntre eller understøtte angreb paa den bestaaende regering.

2. Finder konsulen i en sag grund til at gjøre reklamation overfor vedkommende fremmede myndighed, skal han føre et maadeholdent og forsonligt sprog, og han maa omhyggelig vogte sig for at støtte krav, som ikke maatte være behørig legitimeret, og for ved overdrevne fordringer at give anledning til kollisioner og misforstaaelser. Er den sag, hvorom der handles, af større betydning, skal han, inden den gjøres til gjenstand for formelig reklamation, om fornødent telegrafisk, indhente udtalelse fra gesandtskabet, saafremt saadant findes ansat i landet, eller i modsat fald fra udenrigsdepartementet.

§ 50.

I sager af vigtighed skal konsulen snarest muligt, om fornødent telegrafisk, sende udenrigsdepartementet og, saafremt saadant findes ansat i landet, gesandtskabet fuldstændig beretning, ledsaget af redegjørelse for de af ham trufne forføjninger. Navnlig bør konsulen lade sig det være magtpaaliggende uopholdelig at sende saadan beretning og redegjørelse, hvis de mellem Norge og det land, hvor han er ansat, bestaaende overenskomster ikke nøiagtig befølges, eller de rettigheder eller fordele, som i henhold til mellemfolkelige retsregler tilkommer norske undersaatte, forholdes dem, eller hvis han eller under ham lydende tjenestemand bliver hindret i udøvelsen af tjenesteforretninger af myndighederne i landet, eller der ikke af disse erholdes den bistand, som konsulær tjenestemand er berettiget til at kræve, eller hvis der handles om uleilighed for orlogsskib i fremmed havn, uretmæssig beslaglæggelse af handelsfartøi, vilkaarlig fængsling af statsborger, eller anden uretmæssig fremgangsmaade af myndigheder, vanskeligheder opkomne som følge af udbrudt krig eller oprør.

§ 51.

Udbryder krig, skal konsulen nøie rette sig efter, hvad der for saadanne tilfælde er eller bliver foreskrevet.

24 juli.

§ 52.

1. Konsulen skal efter bedste eyne og i den udstrækning, som det er foreneligt med hans officielle stilling, besvare de forespørgsler, som rettes til ham fra norske undersaatte, institutioner og myndigheder. Særlig er dette tilfældet, hvor det gjælder fremme af norske næringsinteresser.

Det henhører dog ikke under hans tjenestepligter at udtale sig om eller skaffe fortrolig oplysning om personers eller firmaers soliditet eller respektabilitet.

Saafremit konsulen er i tvivl om, hvorvidt han bør efterkomme en til ham indkommen henvendelse, bør han efter omstændighederne enten indhente udtalelse fra udenrigsdepartementet eller sende svaret gennem dette.

2. Forespørgsler fra udlænding angaaende forretningsforhold i Norge bør konsulen besvare, forsaavidt han er istand dertil, og han skjønner, at ingen norsk interesse er til hinder derfor. I modsat fald bør han henvise vedkommende til hans eget lands konsuler i Norge.

§ 53.

1. Konsulen maa ikke røbe de ham i hans officielle stilling betroede meddelelser og oplysninger, hvis brug efter sagens natur maa forudsættes at kræve diskretion og forsigtighed.

2. Konsulen skal tage nøie vare paa konsulatets arkiv og staten tilhørende inventarsager, som findes ved konsulatet, samt med orden og nøiagtighed føre baade den officielle brevveksling og de bøger og protokoller, som er foreskrevet.

3. Konsul, som driver handel eller anden næring, skal stedse holde konsulatets arkiv fuldstændig adskilt fra de til saadan bedrift hørende bøger og andre private dokumenter.

§ 54.

Bliver norsk undersaat anklaget for udenlandsk domstol for forbrydelse eller forseelse, skal konsulen, naar han derom erholder kundskab, yde ham den bistand, til hvilken der efter sagens omstændigheder maatte være opfordring og anledning.

Dog maa forføining, som paadrager udgifter for statskassen, ikke iverksættes uden efter indhentet bemyndigelse fra udenrigsdepartementet.

Anser konsulen klagen for ubegrundet, eller finder han forøvrigt, at den anklagedes tarv eller nogen offentlig interesse fordrer det, skal gesandtskabet, saafremt saadant er ansat i landet, underrettes om sagen.

§ 55.

1. Dør norsk undersaat i konsulatdistriktet, bestemmes konsulens befatning med hans efterladenskaber ved bestaaende

traktater og det fremmede lands lovgivning. Er intet derom 24 juli. fastsat ved traktat, og landets lovgivning ikke anderledes bestemt, paahviler det konsulen, hvis ingen myndig arving eller anden dertil bemyndiget person findes paa stedet, at antage sig den afdødes efterladenskaber og sørge for deres tilstedeværelse og sikkerhed. Han bør derhos uden ophold meddele efterretning om dødsfaldet til udenrigsdepartementet. Modtager han ikke inden passende frist arvingernes bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med efterladenskaberne, tager han, forsaavidt han ifølge traktat eller det fremmede lands lovgivning dertil har adgang, selv bestemmelse derom, betaler gjælden paa stedet, saavidt bomassen strækker til, og indsender resten med fradrag af sit gebyr til udenrigsdepartementet tillige med behørigt regnskab, inventarliste samt beretning om, hvad der af konsulatet er foretaget i anledning af dødsfaldet.

Hvor boets behandling tilkommer myndighederne paa stedet, skal konsulen, naar han erholder underretning om dødsfaldet, paase, at det behørig anmeldes for vedkommende myndigheder, samt under boets behandling i overensstemmelse med traktat eller landets lov varetage de umyndige eller fraværende arvingers tarv. Om dødsfaldet underretter han snarest muligt udenrigsdepartementet. Efter modtagen fuldmagt fra arvingerne kan konsulen fungere som deres repræsentant under boets behandling.

Var den afdøde sjømand, skal konsulen give meddelelse om dødsfaldet samt sende efterladenskaberne til handelsdepartementet.

2. Dersom der i distriktet dør en udlænding, om hvem konsulen har grund til at antage, at han efterlader arvinger i Norge, skal han søge oplysning om efterladenskaberne og derom indberette til udenrigsdepartementet.

3. Om sin befattning med indfordring af arvemidler og med betroede midler forøvrigt skal konsulen overensstemmende med nærmere forskrifter derom fra udenrigsdepartementet indsende til dette halvårlige redegørelser.

§ 56.

Konsulen kan, forsaavidt ikke norsk lov, overenskomst med vedkommende fremmede land eller dettes lovgivning derfor er til hinder, med retsvirkning overfor norske undersaatere udføre enhver forretning, som *notarius publicus* i Norge kan udføre. Dog skal ægteskabsstiftelse ikke kunne udføres af andre konsuler end dem, som kongen dertil bemyndiger.

§ 57.

1. Pas for norske statsborgere kan udfærdiges og fornyes af: Generalkonsul, udsendt konsul, udsendt vicekonsul,

24 juli. direkte under departementet sorterende valgt konsul og — saafremt han i henhold til § 9 nr. 2 er berettiget til at føre direkte korrespondance med departementet — under generalkonsul sorterende valgt konsul.

2. Andre under generalkonsul eller anden konsul sorterende valgte konsulere samt valgte vicekonsulere kan udfærdige pas for norske sjømænd.

3. Visering af pas kan foretages af konsulere af alle grader.

§ 58.

1. Ved hvert generalkonsulat, konsulat og vicekonsulat skal føres følgende bøger og protokoller:

- a) journal over indkomne sager,
- b) Kopibog eller journal over udgaaende skrivelser,
- c) fortløbende protokol over notarialforretninger saavel som fortegnelse over attester, certifikater, bekræftelser, oversættelser samt udstedte og viserede pas og over dem, som for konsulen afgiver stemme til stortingsvalgene,
- d) nødvendige regnskabsbøger.

2. Ved stationer i *sjøhavn* skal tillige føres:

- e) fortegnelse over de norske skibe, som anløber stedet,
- f) fortegnelse over af- og paamønstringer af sjøfolk, og
- g) protokol over undersøgelser i anledning af sjøulykker eller forbrydelser paa norsk skib, kjendelser i tvistigheder mellem skibsfører og mandskab o. lign.

3. Ved hvert generalkonsulat og hvert konsulat, som sorterer direkte under departementet eller forestaaes af udsendt konsul, samt ved de under generalkonsul sorterende valgkonsulater, hvis indehavere i henhold til § 9 nr. 2 er berettiget til at føre direkte korrespondance med departementet, samt ved vicekonsulat, som forestaaes af udsendt vicekonsul, men ikke ved andre stationer, skal føres:

- h) matrikel over norske undersaatte, som er bosat inden distriktet og forlanger at indskrives ved konsulatet.

For de steds vedkommende, hvor saavel diplomatisk repræsentant som konsul er ansat, bestemmer departementet, af hvilken af disse tjenestemænd saadan matrikel skal føres.

4. De ovenfor under c. og g. opregnede protokoller kan, hvor det uden uleilighed lader sig gjøre, føres under et.

§ 59.

Ved hver konsulatstation skal findes offentligt segl og stempel, som af udenrigsdepartementet besørgeres anskaffet og tilstillet vedkommende.

§ 60.

1. Saafremt flagning er almindelig brugt blandt de øvrige konsulere paa stedet, eller naar det ved specielle anled-

ninger findes fornødent, kan konsulen paa sit offentlige kontor 24 juli. eller det hus, han bebor, have heist det norske koffardiflag med split og tunge.

2. Ligeledes kan konsulen paa embedslokalet have anbragt det norske rigsvaaben, der skal være i overensstemmelse med fastsat model.

3. Forføining til anskaffelse af flag og vaabenskjold træffes af udenrigsdepartementet.

§ 61.

1. Konsulatkontoret skal holdes aabent hver søgnedag i saa lang tid, som forholdene paa hvert enkelt sted under de forskjellige aarstider kræver.

2. Konsulen maa dog ikke unddrage sig for at yde sin bistand ogsaa paa anden tid, naar saadan er nødvendig.

§ 62.

1. Paa konsulatkontor skal findes et eksemplar af denne instruktion og af love og andre forskrifter, som indeholder bestemmelser om konsulernes virksomhed. Saavidt muligt bør tillige de i Norge og vedkommende fremmede land gjældende toldtarifer og toldlove paa kontoret være tilgængelige for interesserede. Er stationen beliggende i sjøhavn, skal der tillige findes et eksemplar af sjøfartsloven samt saavidt muligt en nøiagtig og fuldstændig opgave over samtlige afgifter, som paa stedet paahviler norske skibe, samt derhos fornødne oplysninger om de rettigheder i henhold til gjældende traktat, som i vedkommende fremmede land tilkommer norske skibe og i Norge det fremmede lands skibe.

2. Alle til opfyldelse af forskrifterne i foregaaende punkt fornødne oplysninger angaaende Norge saavel som nødvendige aftryk af der udkomne love og andre forskrifter skal tilstilles vedkommende af udenrigsdepartementet.

§ 63.

1. Finder generalkonsul eller konsul grund til enten, at han personlig begiver sig til ham underlagt station for at anstille undersøgelse om vedkommende funktionærs udførelse af tjenstlige forretninger eller, at han selv eller en af hans underordnede ved stationen foretager reise i andet tjenstligt øiemed, skal der gjøres forestilling i sagen til udenrigsdepartementet, som afgjør, hvorvidt reisen kan foretages paa offentlig bekostning.

2. Skulde forholdene ikke tilstede at indhente departementets bestemmelse, kan reisen desuagtet foretages, men vedkommende er da, hvad reisegodtgjørelse angaar, underkastet den beslutning, som departementet, efter at have gjort

24 juli. sig bekendt med de foreliggende omstændigheder, finder grund til at fatte.

§ 64.

Konsulen maa ikke af anden stats regjering modtage noget hverv af konsulær eller anden officiel art, medmindre udenrigsdepartementet dertil giver sit samtykke.

B. De konsulære rapporter.

§ 65.

Konsulen skal erhverve sig et nøie kjendskab til Norges handels- og sjøfartsforbindelser med distriktet, stadig holde sig underrettet om alle de forhold og bestemmelser, som antages at være eller at kunne blive af interesse for de norske næringsveie, samt derom afgive indberetning til udenrigsdepartementet. Det samme gjælder ogsaa andre forhold, som kan være af interesse for Norge.

Disse beretninger bliver efter sit indhold og efter omstændighederne forøvrigt enten at indtage i de almindelige aarlige eller andre periodiske rapporter eller at affatte som sær-rapporter omfattende et specielt emne, alt i overensstemmelse med de i efterfølgende §§ 66—73 givne regler. Er gesandtskab ansat i landet og beretningerne er af interesse for samme, bør det tilstilles en afskrift, dog med undtagelse forsaavidt angaar de i § 67 omhandlede aarsberetninger, der bliver at indsende til udenrigsdepartementet gennem gesandtskabet.

Meddelelser eller udtalelser, som er af fortrolig art, og som derfor ikke egner sig til at offentliggøres, maa ikke indtages i de almindelige konsulære beretninger, men skal gøres til gjenstand for en særskilt skrivelse, der udtrykkelig betegnes som »fortrolig«.

§ 66.

Blandt de i foregaaende § omhandlede forhold, som en konsul bør have sin opmærksomhed henvendt paa, og hvorom det i almindelighed vil være af interesse at erholde beretninger fra ham, kommer følgende specielt i betragtning:

1. a. Distriktets ind- og udførsel af varer, som produceres eller som antages at kunne produceres i Norge, med angivelse af de fra hvert land, specielt fra Norge (saavel direkte som indirekte), importerede kvanta og deres værdi, tiligemed lignende detaljerede opgaver over udførselen fra distriktet af saadanne varer med angivelse af bestemmelsesstederne.

Statistiske og andre oplysninger om distriktets vigtigste import- og eksportartikler forøvrigt.

Udsigterne for afsætning af norske varer inden konsulat- 24 juli.
distriktet; behov, tilførsler, beholdninger, priser, emballage,
betalingsvilkaar, konsumenternes fordringer og smag med hen-
syn til varers kvalitet og udstyr, forsendelsesveie og fragter,
fortegnelser over importører og forhandlere; de klimatiske
forholds betydning for varers tilberedelse og forsendelse m. v.

Maaden, hvorpaa markedet bør bearbejdes.

Indbydelse til anbud paa levering af varer; som produ-
ceres i Norge.

Bank- og kreditforhold; kurser.

Større økonomiske sammenslutninger inden vigtige næ-
ringsgrene (trusts og andre Kooperationer).

Forholdsregler til ophjælp af eksporten og transithandelen
i vedkommende distrikt, saasom eksportpræmier, drawback,
fragttlettelser, skattebegunstigelser og andre statsunderstøttelser;
frihavne og frilagre; prøvelagre og udstillinger.

b. Industrielle forhold inden konsulatdistriktet, som
antages at have særlig betydning for norske næringer.

Distriktets frembringelse af raaprodukter og halvfabri-
kater, som er anvendelige i den norske industri.

Projekterede større anlæg, som jernbaner, kanaler og
havneanlæg, til hvilke norske firmaer antages at kunne gjøre
leverancer.

c. Oplysninger af speciel interesse for norsk berg-
verksdrift.

d. Foranstaltninger og bestræbelser til fremme af skog-
bruget, naar disse antages at kunne have særlig interesse for
det norske skogbrug.

e. Foranstaltninger og bestræbelser til landbrugets og
fædriktens ophjælp og beretninger om høstens udfald m. v.

f. Udbyttet af fiskerierne; foranstaltninger til deres
fremme; fangst- og tilberedelsesmaader; transportmidler m. v.

g. Midler til ophjælp af skibsfarten, saasom statsunder-
støttelser og begunstigelser for den indenrigske skibsfart;
tonnagebehov, fragtslutninger, anledning til returfragter, skibs-
fartskutymmer, advarsel mod farlige klausuler i certepartier og
konnossementer, domspræjudikater i principielle spørgsmaal,
affattelse af visse skibspapirer; lods-, fyr-, havne- og andre
skibsafgifter; havneforhold, saasom havnens sikkerhed, dybde
i havn og paa bar; nye fyre og seilløb; losse- og lasteforhold;
proviant-, vand- og kulforsyningsforhold; om der er tørdok
eller slip, og hvor store skibe kan benytte disse; om der er
anledning til reparation af træ- og jernskibe og dampskibes
maskiner; aabning af nye havne.

h. Sociale forhold af betydning for næringsveiene, lan-
dets eller distriktets økonomiske tilstand, arbejdsforhold, større
streiker og lockouts.

24 juli.

2. De fra stats- eller kommunalmyndighed udgaaede bestemmelser eller forslag til saadanne som traktater, love, forordninger, beslutninger, reglementer m. v., der kan være af interesse for Norge, særlig forsaavidt de angaar handels-, sjøfarts- og toldforhold; havne- og lodsvæsen; karantæne- og medicinalvæsen; indførsel og udførsel af husdyr og husdyr-produkter. Beretningen bør, naar dertil er anledning, være ledsaget af aftryk i to eksemplarer af vedkommende bestemmelser eller forslag, og der skal i beretningen nærmere redegøres for de punkter i bestemmelserne (forslagene), som maatte være af særlig betydning. Angaar bestemmelserne eller forslagene landet i dets helhed, skal den øverste konsulære repræsentant afgive beretningerne om samme, medmindre der i landet er stationeret gesandtskab, i hvilket tilfælde dette har at afgive beretningerne.

§ 67.

Saasnart ske kan efter hvert kalenderaars udløb, skal generalkonsul og konsul, som sorterer direkte under departementet, indgive til udenrigsdepartementet beretning om Norges handel og sjøfart paa distriktet i det sidst forløbne aar (*den almindelige aarsberetning*). Denne beretning skal bl. a. indeholde statistiske opgaver over den norske og den fremmede skibsfart paa distriktet og dets vigtigste havne samt over indførselen af norske varer og over indførselen fra andre lande eller produktionen inden landet selv af dermed konkurrerende varer; kortfattede opgaver over udførselen fra distriktet af varer, som har betragtelig interesse for norske næringsveie; paavisning af opgang eller nedgang i Norges handel og sjøfart paa distriktet og de antagelige grunde hertil; oplysninger om almindelige økonomiske, industrielle, merkantile, maritime og andre forretningsforhold.

Beretningen skal være affattet saaledes, at den i sin helhed er egnet til offentliggørelse.

§ 68.

1. Saafremt den øverste konsulære repræsentant i land, med hvilket Norge har afsluttet *tariftraktat*, er *udsendt* generalkonsul eller konsul, skal han, medmindre gesandtskabet er stationeret i landet, med saadanne mellemrum, som af udenrigsdepartementet fastsættes for hver enkelt post, og naar somhelst departementet ellers maatte forlange det, afgive til udenrigsdepartementet fortrolig beretning indeholdende en udtømmende udredning af Norges og vedkommende lands gjensidige økonomiske interesser, af de forhold, som kommer i betragtning ved bedømmelsen af disse interessers betydning for de to lande, af traktatens virkninger, og om de fra norsk

side ved traktaten vundne fordele antages at opveie de ved 24 juli. samme gjorde opofrelser. I samme beretning skal der ogsaa redegjøres for det fremmede lands handels- og toldpolitik og for dets traktatforhold til andre lande med hensyn til handel, sjøfart og andre næringer. Herunder skal der redegjøres for den betydning, som samme har eller antages at kunne faa for Norges næringsliv.

2. Udenrigsdepartementet kan paalægge den øverste konsulære repræsentant i andre lande, saafremt han er *udsendt* generalkonsul eller konsul, at afgive til departementet fortrolig udredning af Norges og vedkommende fremmede lands gjensidige økonomiske interesser, af de forhold, som kommer i betragtning ved bedømmelsen af disse interessers betydning for de to lande, af det fremmede lands traktatforhold til andre lande med hensyn til handel, sjøfart og andre næringer og den betydning, som samme har eller kan antages at faa for Norges næringsliv, samt af vedkommende lands handels- og toldpolitik.

3. Udenrigsdepartementet kan paalægge *valgt* generalkonsul og konsul i den udstrækning, de dertil maatte se sig istand, at afgive saadanne udredninger, som omhandlet i punkt 1 og 2.

§ 69.

Om forhold af *aktuel* interesse skal konsulen altid snarest muligt indsende beretning til udenrigsdepartementet (*specialberetning*) og ikke afvente udarbejdelsen af aarsberetningen for i denne at indtage samme.

Til beretninger, hvormed det haster, eller som er af særlig vigtighed, bør konsulen anvende telegraf.

§ 70.

1. Konsulen skal uopholdelig til udenrigsdepartementet afgive beretning om optræden af smitsom sygdom af ondartet karakter eller med større udbredelse inden distriktet samt om de foranstaltninger, som af myndighederne træffes til sygdommens bekjæmpelse, og om dens ophør.

2. Konsulen skal ligeledes uopholdelig afgive beretning til udenrigsdepartementet om optræden af smitsom husdyr sygdom af ondartet karakter eller med større udbredelse inden distriktet samt om de foranstaltninger, som af myndighederne træffes til sygdommens bekjæmpelse, og om dens ophør.

§ 71.

De i konsulernes beretninger meddelte opgaver over maal og vegt vil foruden i det fremmede lands være at angive ogsaa i metrisk maal og vegt. Hvor dette vilde medføre uforholdsmæssigt arbejde, er det tilstrækkeligt, at der vedføies

24 juli. en angivelse af forholdet mellem de to maal- og vegtsystemer. Ved betegnelse af fremmed mynt, maal eller vegt maa ikke anvendes tegn eller forkortelser, som lader nogen tvil tilbage om, hvad der er ment.

§ 72.

Foruden de tryksager, som i henhold til andre bestemmelser bliver at indsende til udenrigsdepartementet, skal konsulen, saa ofte dertil er anledning, indsende publikationer af interesse, som

børs- og handelsberetninger,
udklip af aviser, tidsskrifter o. l.,
formularer til oprindelsesbeviser.

§ 73.

1. Generalkonsul og konsul, som skal afgive beretning eller udredning i henhold til § 67 eller § 68, har at give de dem underordnede konsuler og vicekonsuler de fornødne paalæg om afgivelse af de for udarbejdelsen heraf ønskelige beretninger og udtalelser. De underordnedes beretninger og udtalelser skal vedlægges den beretning eller udredning, som overensstemmende med de anførte §§ afgives til udenrigsdepartementet.

2. Generalkonsul og konsul skal ogsaa forøvrigt give de dem underordnede konsulattjenestemænd fornøden instruktion om, hvad de har at iagttage med hensyn til indsendelse af beretninger.

C. Konsulens forhold til orlogsskibe.

§ 74.

Om konsulens pligter og rettigheder overfor norsk orlogsskib vil nærmere bestemmelser blive indtaget i de forskrifter angaaende konsulernes virksomhed, som vil gives af udenrigsdepartementet.¹

D. Konsulens forhold til handelsskibe.

§ 75.

1. Konsulen har at indsende til handelsdepartementet de skriftlige opgaver, som af førere af norske skibe i henhold til de til enhver tid gjældende bestemmelser afgives til konsulatet ved skibets ankomst.

2. Under skibets ophold i havn har konsulen ret til at forlange førerens personlige fremmøde paa konsulatet og af

¹ Kommentaren til instruktionen.

ham begjære de for sin embedsudøvelse fornødne oplysninger 24 juli.
om skibet og dets forhold.

3. Saafremt det kommer til konsulens kundskab, at skibsføreren har gjort sig skyldig i grov forsømmelse af sine pligter som fører, eller konsulen finder noget af betydning at bemærke med hensyn til skibets dokumenter, skal han derom gjøre indberetning til handelsdepartementet.

§ 76.

Paamønstring og afmønstring af sjøfolk i udlandet skal finde sted for konsulen, hvor saadan er ansat.

§ 77.

Taber skib under ophold i udlandet retten til at føre norsk flag, skal konsulen straks derom underrette handelsdepartementet.

§ 78.

Naar norsk skib i udlandet forliser eller paa anden maade gaar tilgrunde, eller forsvinder, eller kondemneres uden at blive repareret for hidtilværende eiers regning, eller prisedømmes eller ophugges, skal konsulen snarest muligt til handelsdepartementet gjøre beretning derom.

§ 79.

1. Skal et i udlandet som norsk eiendom erhvervet skib afgaa til norsk havn, enten direkte eller med anløb af mellemiggende havn for der at losse eller lade, kan generalkonsul, udsendt konsul, direkte under udenrigsdepartementet sorterende valgt konsul og — saafremt han i henhold til § 9 nr. 2 er berettiget til at føre direkte korrespondance med departementet — under generalkonsul sorterende valgt konsul, efter at have forvissat sig om den opgivne eiers hjemmel til skibet, for dette udfærdige midlertidigt nationalitetsbevis gjældende for saadan reise, saafremt skibet opfylder de i § 35 i lov om statskontrol med skibes sjødygtighed m. v. af 9de juni 1903 foreskrevne og, om aftale i emnet maatte være truffet mellem Norge og vedkommende land, tillige de i denne fastsatte betingelser for udfærdigelsen af nationalitetsbevis.

Under krigsforhold maa generalkonsulen (konsulen) dog ikke i det foran nævnte tilfælde udfærdige midlertidigt nationalitetsbevis for skib, som fra nogen af de krigførende magters undersaatter overgaar til norsk eiendom, forinden han dertil har erholdt særskilt bemyndigelse fra handelsdepartementet.

2. Skal skibet foretage anden reise end i foregaaende punkt nævnt, kan generalkonsul og de i punkt 1 nævnte konsuler, efter i hvert enkelt tilfælde fra handelsdepartementet

24 juli. modtagen særskilt bemyndigelse, udfærdige midlertidigt nationalitetsbevis paa de vilkaar og for den tid, som af handelsdepartementet i hvert enkelt tilfælde bestemmes.

3. Om udfærdigelsen af midlertidigt nationalitetsbevis skal generalkonsulen (konsulen) straks sende handelsdepartementet beretning, ledsaget af bekræftet afskrift af det udfærdigede bevis.

§ 80.

Rømmer nogen af besætningen fra norsk skib, skal konsulen, saafremt føreren fremsætter forlangende derom og er villig til at bestride omkostningerne derved, anvende de midler, som det fremmede lands love og de mellem dette og Norge gjældende overenskomster tilsteder, for at faa rømningsmanden grebet og gjenindsat i skibets tjeneste.

§ 81.

Strander norsk skib, eller befinder det sig paa anden maade i nød i fremmed farvand, skal konsulen, saasnart han derom erholder kundskab, søge at bevirke, at der snarest muligt træffes hensigtsmæssige foranstaltninger til redning af besætning, passagerer og skib.

§ 82.

1. Med bergning af skib eller ladning kan konsulen, forudsat at ikke det fremmede lands love derfor er til hinder, yde bistand, naar udtrykkelig begjæring derom fremsættes af vedkommende, saavel som i tilfælde af, at hverken fører, styrmænd eller nogen af rederiet befuldmægtiget er tilstede. I dette sidste tilfælde bør konsulen straks optage fortegnelse over det bergede gods, og træffe de nødvendige foranstaltninger til dets bevaring, hvorefter beretning uden ophold bliver at gøre til handelsdepartementet. Kan godset eller nogen del deraf ikke uden tab eller skade opbevares, indtil vedkommende eier eller eiere kan afgive bestemmelse derom, kan konsulen paa hensigtsmæssigste maade foretage salg deraf og inkassere beløbet paa vedkommendes vegne.

2. Erfarer konsulen, at det gaar utilbørligt til med bergning af strandet skib eller dets ladning, skal han straks indberette dette til handelsdepartementet.

§ 83.

Generalkonsul og konsul, som sorterer direkte under udenrigsdepartementet, eller — forsaavidt som han dertil af kongen har erholdt bemyndigelse — konsul, som sorterer under generalkonsul eller anden konsul, og vicekonsul har, saasnart han kommer til kundskab om, at sjøulykke af den i sjøfartslovens § 321 omhandlede art har rammet norsk skib,

der befinder sig i hans distrikt, eller hvis besætning samlet 24 juli. eller enkeltvis ankommer til hans distrikt, uopfordret og uopholdelig at anstille fornøden undersøgelse om ulykkens aarsager og til handelsdepartementet at afgive beretning. Jfr. lov af 9de juni 1903 § 20.

§ 84.

Forklaringer under efterforskninger og retslige forundersøgelser angaaende forbrydelser og forseelser i sjøfartsforhold kan i udlandet, hvor kongen dertil har givet bemyndigelse, afgives for en ret, bestaaende af konsulen som formand med to af denne for hvert enkelt tilfælde opnævnte og tilsagte skibsførere, helst norske, svenske eller danske, eller andre sagkyndige mænd. Disse har adgang til ved siden af formanden at foretage afhørelse.

Vedkommende personers afhørelse og protokollationen af deres udsagn kan ske paa fremmed sprog, saafremt baade de og rettens medlemmer er sproget mægtige.

Kan paa grund af forholdene en tilfredsstillende konsulret ikke sættes, kan de anførte forklaringer afgives for udenlandsk domstol.

Udskrift af de foretagne efterforskninger og optagne retslige forundersøgelser, ledsaget af en af konsulretten affattet redegørelse angaaende skadens eller ulykkens formentlige aarsager, skal af konsulen uopholdelig indsendes til handelsdepartementet.

Med hensyn til omfanget af og fremgangsmaaden ved konsulretternes undersøgelser iagttages de derom udfærdigede nærmere forskrifter. Jfr. lov af 9de juni 1903 § 21.

§ 85.

Den i § 84 omhandlede konsulret er i enhver henseende ligestillet med forhørsretten i Norge, dog uden dømmende myndighed.

Saafremt efterfølgningen er rettet mod en bestemt mistænkt, bør der ved forhandling for konsulretten saavidt muligt beskikkes ham en forsvarer blandt dertil skikkede mænd. Jfr. lov af 9de juni 1903 § 22.

§ 86.

Den i sjøfartslovens § 40 paabudte edelige sjøforklaring kan ikke optages af andre konsuler end dem, som af kongen dertil er blevet bemyndiget.

Ved afholdelse af saadan sjøforklaring skal konsulen nøie iagttage bestemmelserne i sjøfartslovens §§ 320 og 321.

Naar det er konsulen bekendt, at eier, forsikrer eller andre, hvem sjøforklaringen vedkommer, opholder sig paa

24 juli. stedet eller der har kommissionær, skal konsulen varsle ham om forretningen.

§ 87.

Erholder konsulen kundskab om, at fører af norsk skib i strid med sjøfartsloven undlader at afgive sjøforklaring eller betimelig at varsle konsulen og for ham forevise dagbøgerne i tilfælde af, at sjøforklaring i udlandet afgives for anden myndighed end konsulen, skal konsulen gjøre indberetning derom til handelsdepartementet, forat føreren ved foranstaltning af dette kan blive trukket til ansvar for sin forsømmelse.

§ 88.

1. Begaaes ombord paa norsk skib forbrydelse, som er gjenstand for offentlig paatale ved norsk domstol, og som efter norsk lov kan medføre strengere straf end fængsel i 3 aar, skal konsulen, saafremt det fremmede lands love ikke derfor er til hinder, træffe forføining til, at den, som paa sandsynlige grunde angives eller mistænkes for at have begaaet forbrydelsen, paa offentlig bekostning bliver arresteret samt efter forudgaaende undersøgelse, hvorom handles i § 89, paa hensigtsmæssigste og billigste maade afsendt til Norge for der at undergives straffeforfølgning.

2. Angives eller mistænkes nogen for ombord paa norsk skib at have begaaet forbrydelse eller forseelse af ringere beskaffenhed end i punkt 1 nævnt, men hvoraf dog kan følge strengere straf end fængsel i 6 maaneder, da kan han ogsaa, naar angivelsen eller mistanken hviler paa sandsynlige grunde, arresteres og efter konsulens i henhold til anstillet undersøgelse afgivne bestemmelse afsendes til Norge for at undergives straffeforfølgning, saafremt det kan ske uden uforholdsmæssig store omkostninger for det offentlige. Har den angivelig skyldige embede eller offentlig bestilling eller fast eiendom eller forøvrigt stadigt hjem eller virksomhed, og hvis det ikke med grund kan befrygtes, at han vil undvige, eller at han ved fjernelse af bevismidler vil hindre sagens tilbørlige oplysning, skal han sættes paa fri fod.

3. Sjømand, som rømmer fra tjenesten, kan ogsaa belægges med arrest og hjemsendes saaledes som i punkt 2 bestemt.

4. Vicekonsul maa ikke hjemsende nogen for strafbar handling sigtet i henhold til nærværende paragraf uden efter hver gang indhentet samtykke fra den direkte overordnede konsul eller generalkonsul. Heller ikke konsul, som sorterer under generalkonsul eller anden konsul, maa, medmindre han er udsendt konsul, foretage eller give samtykke til saadan hjemsendelse uden efter i hvert enkelt tilfælde indhentet sam-

tykke fra den i distriktet overordnede generalkonsul eller 24 juli. konsul.

§ 89.

1. Begaæes saadanne straffbare handlinger, som omhandlet i foregaaende §'s punkt 1 og 2, skal konsulen ufortøvet anstille undersøgelse og i fornøden udstrækning indkalde mandskabet til afhørelse.

Paa steder, hvor der af kongen i henhold til § 84 er anordnet konsulret, skal konsulen, naar der handles om forbrydelse eller forseelse i sjøfartsforhold, bevirke forklaringer afgivet for denne ret, saafremt optagelse af retslige forklaringer ikke uden betænkelighed kan udstaa, indtil forklaringerne kan afgives for domstol i Norge.

Konsulretten har at rette sig efter bestemmelserne i §§ 84 og 85 og de om konsulretternes virksomhed udfærdigede nærmere forskrifter.

Naar der handles om andre forbrydelser eller forseelser end forbrydelser eller forseelser i sjøfartsforhold, bør konsul, som dertil af kongen bemyndiges, lade vidneforklaringerne i sagen beedige, saafremt beedigelse ikke uden betænkelighed kan udstaa, indtil vidnernes ankomst til Norge.

2. Naar hjemsendelse af nogen for strafbar handling sigtet finder sted i henhold til bestemmelsen i foregaaende §'s punkt 1 eller paa grund af konsulens ordre ifølge samme paragrafs punkt 2 og 3, skal konsulen uopholdelig til udenrigsdepartementet indsende beretning om sagen. Denne beretning skal derhos indeholde oplysning om den til hjemsendelsen benyttede leilighed samt ledsages af bekræftet afskrift af undersøgelses- eller forhørsprotokollen. Derhos skal konsulen medgive skibsfører eller anden person, under hvis opsigst hjemsendelsen finder sted, et kortfattet certifikat angaaende grunden til samme. Certifikatet bliver at aflevere til vedkommende myndighed i hjemlandet samtidig med forbryderen.

3. Undersøgelse vedkommende ringere straffbare handlinger end dem, som er omhandlet i § 88, kan ogsaa foretages af konsulen paa forlangende af vedkommende.

§ 90.

1. Konsulen har paa begjæring foreløbig at afgjøre tvistigheder, som under norske skibes ophold i udlandet maatte opstaa mellem fører og mandskab i anledning af afkortning i hyre, afregningen eller tjenesteforholdet forøvrigt; se sjøfartslovens §§ 100 og 104.

2. Saafremt skibsføreren ikke retter sig efter konsulens afgjørelse, skal indberetning derom gjøres til handelsdepartementet, forat vedkommende kan trækkes til ansvar efter straffeloven.

24 juli.

§ 91.

1. Finder konsulen efter klage fra besætningen eller ad anden vei, at føreren ikke uden aabenbar fare for mandskab, skib eller ladning kan beholde kommandoen, skal han derom straks underrette rederiet eller dets kommissionær paa stedet, om saadan findes. Findes ikke kommissionær for rederiet, og tillader omstændighederne heller ikke at afvente rederiets bestemmelse, kan konsulen afsætte føreren og indtil videre overdrage kommandoen til styrmanden eller, saafremt denne ikke ansees skikket dertil, til en anden person.

Konsulen skal meddele den nye fører en skriftlig beskikelse og gjøre paategning om forandringen paa bemandingslisten. Naar konsulen har fundet sig nødsaget til, uden at afvente rederiets bestemmelse, at afsætte føreren og indsætte ny fører, skal han uopholdelig underrette rederiet derom. Derhos skal han gjøre indberetning til handelsdepartementet.

2. Valgt konsul, som sorterer under generalkonsul, maa, medmindre han i henhold til § 9 nr. 2 er berettiget til at føre direkte korrespondance med departementet, ikke foretage eller give samtykke til afsættelse af fører, som omhandlet i punkt 1, uden indhentet bemyndigelse fra generalkonsulen. Heller ikke valgt konsul, som sorterer under anden konsul, eller valgt vicekonsul maa foretage saadan afsættelse uden samtykke fra den distriktet overordnede generalkonsul eller konsul.

§ 92.

1. Dersom føreren af norsk skib dør eller ulovlig forlader skibet, skal konsulen uopholdelig underrette rederen derom. Kan rederens bestemmelse ikke uden skade afventes, skal konsulen træffe fornødne foranstaltninger, navnlig ved at ansætte styrmanden eller anden kyndig mand som midlertidig fører.

2. Paa samme maade har konsulen at forholde sig, naar føreren ved sygdom eller anden tvingende årsag bliver forhindret fra at føre skibet og er ude af stand til eller undlader at udføre, hvad sjøfartsloven i saadanne tilfælde paa lægger ham.

3. Naar konsulen i de i nærværende § omhandlede tilfælde ansætter midlertidig fører, skal han iagttage, hvad i § 91 punkt 1 er bestemt.

§ 93.

1. Sker efter rederiets bestemmelse ombytte af fører, skal dette anmeldes for konsulen, som herom gjør paategning paa bemandingslisten.

2. Negter en fører, som af rederiet er frataget kommandoen, at underkaste sig rederiets bestemmelse, skal konsulen

drage omsorg for, at samme bliver efterkommet, saafremt han 24 juli. finder den stemmende med forskrifterne i norsk lov.

§ 94.

1. Frankerede breve, som under konsulatets adresse indløber til fører eller besætning paa norsk skib, er konsulen pligtig til at modtage og udlevere til vedkommende.

2. Konsuler, som erholder bemyndigelse til at modtage sparepenge, som norske sjømænd ønsker at faa hjemsendt enten for at udbetales til opgiven person eller for at opbevares og forrentes, skal rette sig efter de dem i saa henseende meddelte særskilte forskrifter.

E. Sjøfolks understøttelse og hjemsendelse samt understøttelse til andre norske undersaatte end sjømænd.

§ 95.

1. Efterlades norsk eller fremmed sjøfarende i udlandet fra norsk skib under saadanne omstændigheder, at han ifølge lov eller international overenskomst har krav paa, at konsulen drager omsorg for ham, bliver ved mulige udlæg fornøden sparsomhed at iagttage.

2. Kommer norsk sjøfarende i udlandet i nød uden at have ret til understøttelse, skal konsulen kun, naar det findes uomgængelig fornødent, yde ham saadan.

3. Kommer udenlandsk sjømand, som efterlades fra norsk skib, i nød uden at have krav paa understøttelse, skal konsulen henvise ham til hans eget lands konsul eller til de indenlandske myndigheder. Kan sjømanden ikke af nogen af disse opnaa understøttelse, kan konsulen undtagelsesvis yde ham saadan til afhjælp af de mest trængende behov.

4. Bliver en sjøfarende hjemsendt paa foranstaltning af konsul, skal denne medgive ham et certifikat om de omstændigheder, som har foranlediget hjemsendelsen.

§ 96.

Er norsk undersaat, som ikke er sjøfarende, kommen i nød, bør konsulen, i henhold til almindelig international regel, henvise ham til myndighederne paa stedet. Vil disse ikke antage sig ham, kan konsulen, naar det skjønnes at være nødvendigt, tildele ham understøttelse til afhjælp af trængende behov.

24 juli.

Kapitel 7.

**Om konsulat tjenestemænds løn, godtgørelse for kontor-
udgifter samt betaling for tjenstlige forretninger.**

§ 97.

1. Den godtgørelse, som tilkommer konsulat tjenestemænd, kan bestaa i løn, kontorholdsgodtgørelse med regnskabspligt, bidrag til kontorhold uden regnskabspligt, honorar, gebyrer og særlig godtgørelse for tjenstlige forretninger uden for kontoret.

2. Udsendt konsul er, uden at noget udtrykkeligt forbehold derom behøver at gjøres ved udnævnelsen, forpligtet til at gjøre indskud i en muligens ved lov oprettendes pensionskasse og til uden erstatning at finde sig i de forandringer, som ved lov eller af kongen maatte blive bestemt med hensyn til embedets forretningskreds og embedsdistriktets udstrækning. Endvidere er udsendt konsul og af staten lønnet konsulatbetjent pligtig til overensstemmende med lovgivningen om den norske enkekasse at sikre sin hustru enkepension ved forsikring i enkekassen.

§ 98.

1. Ny udnævnt eller ny ansat eller efter ansøgning forflyttet, udsendt konsul og af staten lønnet konsulatbetjent er berettiget til godtgørelse af udgifterne ved flytningen af bohav og effekter efter til udenrigsdepartementet indsendt og af dette godkjendt regning. I samme tilfælde skal derhos erstatning for udgifterne ved hans og hans families reise ydes udsendt generalkonsul og konsul ved reise fra, til eller inden udeneuropæiske lande samt udsendt vicekonsul og af staten lønnet konsulatbetjent uden hensyn til, hvorhen eller hvorfra reisen foregaar. Ligesaa kan i samme tilfælde efter kongens bestemmelse under særlige omstændigheder erstatning tilstaaes udsendt generalkonsul og konsul for udgifterne ved hans og hans families reise fra europæisk til andet europæisk sted.

2. Forflyttes udsendt konsul, vicekonsul eller af staten lønnet konsulatbetjent efter ordre i henhold til § 11 eller § 13, eller tilbagekaldes udsendt generalkonsul, konsul eller vicekonsul i henhold til § 34, er han berettiget til godtgørelse af udgifterne saavel ved flytningen af bohav og effekter som ved hans og hans families reise.

3. Hvad der under punkt 1 er fastsat gjælder ogsaa, naar konsulat tjenestemand efter ansøgning erholder udnævnelse som embedsmand eller ansættelse som sekretær i udenrigsdepartementet.

24 juli.

§ 99.

Konsulattjenestemand eller funktionær i udenrigsdepartementet, som midlertidig ansættes i fastlønnnet konsulær post, og konsulattjenestemand, som i henhold til § 12 eller § 13 indkaldes til midlertidig tjeneste i udenrigsdepartementet, er berettiget til godtgjørelse for personlige reiseudgifter efter til nævnte departement indsendt og af dette godkendt regning.

Under særlige omstændigheder kan der derhos efter kongens bestemmelse tilstaaes vedkommende godtgjørelse for mulige udgifter ved flytning af bohaves og effekter samt for reiseudgifter for hans familie.

§ 100.

Det skal bero paa kongens afgjørelse, hvorvidt bidrag til hjemflytning kan tilstaaes udsendt konsul og af staten lønnet konsulatbetjent, som erholder afsked, og enke og børn efter saadan tjenestemand, som er død i sit embede eller sin bestilling.

§ 101.

Løn beregnes, saafremt det ikke ved udnævnelsen (ansættelsen) er anderledes bestemt, fra og med maaneden efter den, hvori udnævnelsen (ansættelsen) har fundet sted, og skal udbetales til og med den maaned, i hvilken vedkommende opholder at indehave posten.

§ 102.

1. Kontorholdsgodtgjørelse, som tilstaaes udsendt konsul, og bidrag til kontorhold, som tilstaaes valgt konsul, er at anse som tilstaaet, indtil kongen anderledes bestemmer.

2. Kontorholdsgodtgjørelse, som er tilstaaet udsendt konsul, kan anvendes til dækning af udgifter af følgende art: leie, opvarmning, oplysning og pasning af kontorlokalet, indkjøb og vedligehold af inventariesager til kontoret, kontorhjelpe, juridisk eller anden bistand for konsulen, abonnement paa tidender, telefon, skrivematerialier samt tilfældige mindre udgifter.

Naar udsendt konsul ansætter kontorbetjent, som skal lønnes af kontorholdsgodtgjørelsen, skal konsulen, saafremt betjentens løn udgjør mere end kr. 125,00 pr. maaned og det ikke gjælder blot midlertidig ansættelse, indhente udenrigsdepartementets godkendelse af personvalget.

3. Udsendt konsul skal inden udløbet af hver april maaned til udenrigsdepartementet aflægge regnskab over anvendelsen af den ham for det forløbne budgetaar tilstaaede kontorholdsgodtgjørelse. Hvad der ikke maatte være medgaaet af denne, skal tilbagebetales statskassen.

24 juli.

4. Valgt konsul, som er tilstaaet bidrag til kontorhold, oppebærer samme uden pligt til regnskabsaflæggelse.

5. Kontorholdsgodtgjørelse og bidrag til kontorhold beregnes fra og med den dag, vedkommende konsul overtager postens bestyrelse, og udbetales til og med den dag, da han fratræder samme.

§ 103.

Generalkonsul og konsul har erstatningsansvar for penge eller andet, som modtages til forvaring, forvaltning eller redogjørelse af en efter hans indstilling eller med hans godkendelse ved generalkonsulens eller konsulens station ansat valgt vicekonsul, naar denne under generalkonsulens tjenestefrihed eller fravær i henhold til § 30 forestaar embedet. Samme ansvar har generalkonsul, konsul og vicekonsul for anden person, som han ifølge bestemmelsen i § 28 har foreslaaet til under tjenestefrihed at forestaa posten, eller til hvem han i henhold til § 30 har overdraget denne, medmindre stedfortræderen er en udsendt vicekonsul.

Forøvrigt bliver generalkonsuls, konsuls og vicekonsuls ansvar at bedømme efter de om norske embeds- og bestillingsmænd i almindelighed gjældende regler.

§ 104.

For de nedenfor anførte tjenstlige forretninger erlægges den i tarifen opførte betaling af den, som forlanger forretningen udført, eller for hvis regning forretningen, selv om den ikke udtrykkelig er forlangt, dog ifølge lov eller anden forskrift skal udføres af konsulen, nemlig for:

Nr.

1. For udfærdigelse af attest, certifikat og udfærdigelse eller fornyelse af pas¹ kr. 5,00
2. » bekræftelse af myndigheds eller privat persons underskrift¹ » 5,00

For bekræftelse af flere underskrifter paa et dokument og for bekræftelse af underskrifter paa flere til samme sag hørende, under konsulatets segl sammenheftede dokumenter, naar antallet af dokumenterne ikke overstiger 5, beregnes som for en enkelt bekræftelse.

3. » paategning paa dokumenter » 5,00
4. » bevidnelse eller paategning, som afgives i henhold til lov om de udenfor riget

¹ forsaa vidt ikke undtagelse herfra er gjort i denne tarif eller i de til samme knyttede anmerkninger.

Nr.

24 juli.

	værende stemmeberettigedes deltagelse i stortingsvalgene af 2den juni 1906 . . .	Intet.
5.	For paategning af skibspapirer eller paa skibsdagbogen ¹ . . .	kr. 1,00
6.	» optagelse af sjøforklaring . . .	» 15,00
7.	» undersøgelse og forhør i straffesager eller undersøgelser i henhold til § 324 i lov om sjøfarten af 20de juli 1893 eller § 20 i lov om statskontrol med skibes sjødygtighed af 9de juni 1903 . . .	Intet.
8.	» optagelse af protester . . .	» 5,00
9.	» opnævnelse af besigtelses-, skjøns- eller voldgiftsmænd . . .	» 5,00
10.	» udfærdigelse af midlertidigt nationalitetsbevis . . .	» 10,00
11.	» attest, som i visse lande udfordres for skibes ind- eller udklarering, for hver klarering . . .	» 2,00
	(Hvis flere attester udfordres ved samme ind- eller udklarering beregnes kun som for en ekspedition).	
12.	» bevidnelse ifølge § 5 nr. 7 i lov om registrering af skibe af 4de mai 1901 . . .	Intet.
13.	» autorisation af skibs-, mandskabs- og maskindagbog tilligemed bevidnelse om den ældre dagbogs fremvisning og den nyes udfærdigelse . . .	» 2,00
14.	» paamønstring tilligemed opsættelse af hyrekontrakt og afskrift deraf samt antegnelse derom paa bemandingslisten, for hver mand:	
	a. ved fagkonsulater . . .	Intet.
	b. ved valgkonsulater . . .	» 1,00
15.	» afmønstring tilligemed antegnelse derom paa bemandingslisten, for hver mand:	
	a. ved fagkonsulater . . .	Intet.
	b. ved valgkonsulater . . .	» 1,00
16.	» ombytte af fører tilligemed antegnelse derom paa skibspapirerne:	
	a. ved fagkonsulater . . .	Intet.
	b. ved valgkonsulater . . .	» 5,00
17.	» optagelse af mundtlige forklaringer i privates anliggender ¹ samt opsættelse af kontrakter og andre overenskomster ¹ :	

¹ forsaavidt ikke undtagelse herfra er gjort i denne tarif eller i de til samme knyttede anmerkninger.

Nr.

24. juli.

	a. for første ark	kr. 10,00
	b. for hver følgende paabegyndt side »	2,50
18.	For forfættelse af andragender eller andre dokumenter, som ikke er særskilt nævnte i denne tarif:	
	a. for første ark	10,00
	b. for hver følgende paabegyndt side »	2,50
19.	» optagelse af forklaring angaaende tvist mellem fører og mandskab	Intet.
20.	» optagelse af forklaring afgiven for behold af statsborgerret	Intet.
21.	» indførelse i nationalitetsmatriklen	Intet.
	attest derom	2,00
22.	» ægteskabs stiftelse samt attest derom »	20,00
	senere attest derom	5,00
23.	» bistand ved forkyndelser i henhold til lov af 4de juni 1892 § 8 angaaende forkyndelser, varsler i civile sager m. m. »	5,00
24.	» leveattest	1,00
25.	» afskrift tilligemed bekræftelse ¹ :	
	a. for første ark	6,00
	b. for hver følgende paabegyndt side »	1,50
26.	» bekræftelse af afskrift:	
	a. for første ark	4,00
	b. for hver følgende paabegyndt side »	1,00
27.	» udskrift af konsulatprotokol tilligemed bekræftelse ¹ :	
	a. for første ark	5,00
	b. for hver følgende paabegyndt side »	1,25
28.	» oversættelse eller bekræftelse af oversættelse: den paa stedet sædvanlige betaling.	
29.	» realisation af berget skib eller gods: den paa stedet sædvanlige betaling.	
30.	» optegnelse af berget gods, forsaavidt der ikke beregnes godtgjørelse efter nr. 29:	
	1½ % af værdien, dog ikke under . . . »	10,00
	og ikke over »	100,00
31.	» varetagelse af fraværende arvinges tarv som hans repræsentant: 4 % af det arvingen tilfaldne beløb, naar dette ikke overstiger 5 000 kroner;	
	dog ikke under »	5,00
	2 % af det overskydende;	
	dog ialt ikke over »	1 000,00

¹ forsaavidt ikke undtagelse herfra er gjort i denne tarif eller i de til samme knyttede anmerkninger.

Nr.

24 juli.

32. For optegnelse, inkassering, udbetaling eller fremsendelse af efterladenskaber, forsaa-
vidt afgift ikke bliver at beregne efter
nr. 31:
1 % af beløbet eller værdien, dog ikke
under kr. 5,00
og ikke over » 150,00
optegnelse og hjemsendelse af efterladen-
skab efter norsk skibsfører eller nogen
af besætningen paa norsk skib Intet.
- 33 a. » indfordring af penge:
2 % af beløb ikke overstigende kr.
1 000,00, dog ikke under » 5,00
1 % af det overskydende.
- b. » udbetaling eller fremsendelse af penge eller
fremsendelse af værdipapirer eller værdi-
sager:
1 % af beløb eller værdi ikke oversti-
gende kr. 1 000,00, dog ikke under » 2,00
1/4 % af det overskydende.
Angaaende hjemsendelse af sjømænds
kontante midler findes særlige bestem-
melser.
- c. » opbevaring indtil 4 maaneder af penge,
værdipapirer eller værdisager¹:
1 % af beløb eller værdi ikke oversti-
gende kr. 1 000,00, dog ikke under » 2,00
1/2 % af det overskydende; dog ialt
ikke over » 500,00
34. » forskud eller udlæg af egne midler for
private personer, forsaa-vidt § 116 ikke
finder anvendelse: den paa stedet sæd-
vanlige kommission.
35. » forretning udenfor den paa stedet sæd-
vanlige forretningstid eller udenfor em-
bedslokalet foruden det i tarifen sær-
skilt fastsatte gebyr:
for første time eller del deraf » 5,00
for hver følgende paabegyndt time » 2,50
for en hel dag dog ikke mere end » 20,00
36. » forretning udenfor stationen foruden det i
tarifen fastsatte gebyr samt erstatning for
reisendgifter, i diætgodtgørelse pr. døgn:
i Europa » 20,00
udenfor Europa » 30,00

¹ Se nedenstaaende anm. K.

24 juli.

Anmerkninger.

A. For tjenstlig forretning, som udføres for det offentlige, beregnes intet gebyr.

B. Norsk sjømand, som for at haandhæve sin ret eller af anden gyldig årsag forlanger attest, pas, visering, legalisation, afskrift, forfattelse af ansøgning eller anden konsulær bistand, skal erholde samme uden gebyr.

C. Andre norske undersaatte, som tiltrænger lignende bistand, skal gives denne gratis, naar deres uformuenhed sandsynliggjøres.

D. Gebyr kan ligeledes frafaldes, hvor det tilsiges af internationale hensyn.

E. Gebyr maa ikke oppebæres for konsulær forretning, som ifølge overenskomst med fremmed stat skal udføres afgiftsfrit.

F. Har konsulens tjenstlige forretninger paaført ham særskilte udgifter, skal han — hvad enten han ifølge ovenstaaende tarif er berettiget til for selve forretningen at oppebære noget gebyr eller ikke — erholde godtgjørelse herfor; dog ikke, saafremt godtgjørelsen allerede er indbefattet i den erstatning, som tilkommer ham efter tarifens nr. 36.

G. Naar gebyr skal beregnes efter ark eller side, bør som regel hver side indeholde 30 linjer og hver linje 35 bogstaver.

H. Konsul maa for tjenstlig forretning ikke fordre eller oppebære betaling i andre tilfælde end de, som er hjemlet i ovenstaaende tarif eller anden udtrykkelig bestemmelse.

J. Naar konsul oppebærer gebyr, skal han derfor give særskilt kvittering eller antegne samme paa vedkommende dokument. Dette skal paaføres ordene »til offentlig brug uden gebyr«, saafremt forretningen er udført for det offentlige, ordene »uden gebyr«, naar i andre tilfælde forretningen er afgiftsfri, og ordet »gratis«, naar fritagelse for gebyr finder sted af hensyn til vedkommendes uformuenhed.

K. Forinden konsul paa forlangende af privat person modtager til opbevaring penge, værdipapirer eller værdisager, skal vedkommende overlevere konsulen et skriftligt andragende, affattet overensstemmende med nedenstaaende formular A. For depositums modtagelse skal konsulen give vedkommende kvittering, affattet overensstemmende med nedenstaaende formular B.

Disse bestemmelser kommer dog ikke til anvendelse ved modtagelsen til opbevaring af sjømænds hyre, af beløb, som deponeres til dækkelse af udgifter for efterladte sjømænd eller af afdøde sjømænds efterladenskaber. For opbevaring af saadanne beløb eller værdisager tilkommer der konsulen ingen godtgjørelse.

24 juli.

Formular A.

Undertegnede andrager herved om, at et beløb af
 (en pakke indeholdende
 til værdi) maa blive modtaget til opbevaring i
 det norske (general-, vice-) konsulat i
 for et tidsrum af indtil maaneder. Undertegnede ind-
 gaar paa, at dette depositum ikke skal udleveres uden mod
 tilbagelevering af (general-, vice-) konsulens kvittering, og at
 hverken den norske stat eller indehaveren af nævnte (general-,
 vice-) konsulat eller nogen ved samme ansat funktionær skal
 bære nogetsomhelst ansvar for tab, ødelæggelse eller beska-
 digelse af depositumet, forårsaget ved ild, tyveri eller paa
 anden maade.

19.....

(Underskrift).

Formular B.

Herved bevidnes, at
 idag har overleveret til dette konsulats opbevaring for indtil
 en tid af et beløb af (en pakke
 erklæret at indeholde til værdi),
 hvilket beløb (hvilken pakke) bliver at tilbagelevere imod
 denne kvittering. Beløbet (pakken) er modtaget paa den ud-
 trykkelige betingelse, at hverken den norske stat eller inde-
 haveren af dette konsulat eller nogen ved samme ansat funk-
 tionær bærer nogetsomhelst ansvar for sammes tab, beska-
 digelse eller ødelæggelse, forårsaget ved ild, tyveri eller paa
 anden maade.

Gebyret for opbevarelsen udgjør ifølge tarifen
 For gebyrets modtagelse meddeles herved kvittering.

Det norske konsulat i

den 19.....

(Underskrift).

§ 105.

1. De gebyrer efter den i foregaaende § indtagne tarif,
 som oppebæres ved valgkonsulatet, tilfalder stationens inde-
 haver.

2. De gebyrer efter nævnte tarif, som oppebæres ved
 fagkonsulat, tilfalder statskassen med undtagelse af dem, som
 er omhandlet i tarifens nr. 17, 18, 25, 26, 28, 29, 30, 31,

24 juli. 32, 33, 34, 35 og 36, hvilke tilfalder vedkommende stations indehaver.

3. Udenrigsdepartementet skal i den udstrækning, hvori det findes fornødent, fastsætte afrundede beløb, hvormed de i foregaaende § omhandlede gebyrer, som ikke beregnes procentvis, skal erlægges i de forskellige lande i der gangbar myntsort.

§ 106.

1. Ved hvert konsulat skal der efter et af udenrigsdepartementet anordnet schema føres regnskab over de i henhold til § 104 oppebaarne gebyrer.

2. Inden udgangen af hver april måned skal valgt konsul indsende til udenrigsdepartementet en opgave over summen af de i det forløbne budgetaar (1ste april—31te mars) oppebaarne gebyrer med særskilt angivelse af, hvor meget der er oppebaaret for paa- og afmønstringer.

3. Oppebørselen af gebyrer ved fagkonsulaterne undergives den kontrol, som af udenrigsdepartementet bestemmes.

§ 107.

Valgt konsul, som af fører af norsk skib eller anden norsk undersaat benyttes i handelsanliggender eller andre sager, som ligger udenfor konsulattjenesten, er berettiget til for saadan bistand at beregne den paa stedet sædvanlige provision. Dog er den valgte konsul, saafremt der for forretningen er fastsat gebyr i § 104, uberettiget til at beregne høiere godtgjørelse end i nævnte § bestemt, selv om forretningen ikke nødvendigvis maa udføres af ham i hans egenskab af konsul.

Kapitel 8.

Om lønningsvilkaar under tjenestefrihed og godtgjørelse for stedfortrædere.

§ 108.

Udsendt (af staten lønnet) konsulattjenestemand skal være forpligtet til under tjenestefrihed, som ved samme station ansat tjenestemand af høiere grad nyder, uden særskilt godtgjørelse at bestyre dennes post; dog kun i et tidsrum af indtil 2 måneder hvert aar, hvis vedkommende overordnede tjenestemand er udsendt (af staten lønnet).

§ 109.

1. Udsendt generalkonsul, konsul, vicekonsul og af staten lønnet konsulatbetjent oppebærer under tjenestefrihed sin løn

for et tidsrum af 2 maaneder hvert aar. Dog er udsendt 24 juli. generalkonsul, konsul og vicekonsul, som forestaar egen station, pligtig til, forsaavidt embedet ikke, medens han nyder saadan tjenestefrihed, bestyres af en anden ved stationen ansat udsendt (af staten lønnet) tjenestemand eller valgt vicekonsul, selv at bestride udgifterne til stedfortræderens af- lønning.

2. Nyder udsendt (af staten lønnet) konsullattjenestemand længere tjenestefrihed en oven nævnt, skal han for den øvrige tid afstaa en saa stor del af lønnen, som ved tjenestefrihedens indvilgelse bestemmes.

§ 110.

Konsul kan under tjenestefrihed beholde ham tillagt kontorholdsgodtgørelse eller bidrag til kontorhold, saafremt han under sin tjenestefrihed fremdeles bestrider kontorudgifterne.

§ 111.

Gebyrer i henhold til § 104, som under en konsuls tjenestefrihed oppebæres paa hans vegne, og som ikke tilfalder statskassen, skal, saafremt der ikke med stedfortræderen er truffet overenskomst om nogen anden ordning, tilfalde denne. Dog skal gebyrerne, om stedfortræderen er en hos valgt generalkonsul (konsul) ansat udsendt vicekonsul eller af staten lønnet konsulatbetjent, tilfalde generalkonsulen (konsulen), medmindre anden ordning er truffet.

§ 112.

1. Stedfortræder, som forestaar udsendt (af staten lønnet) konsullattjenestemand's post under ledighed, skal oppebære en godtgørelse, som modsvarer to trediedele af den for posten fastsatte løn, saafremt i det enkelte tilfælde ikke anderledes bestemmes.

2. Er saadan stedfortræder selv lønnet konsullattjenestemand, skal han dog være pligtig til af sin egen løn at afstaa en brøkdel lige med den, som efter punkt 1 tilfalder ham som godtgørelse.

§ 113.

Kontorholdsgodtgørelse og bidrag til kontorhold skal under ledigheden udredes med det senest fastsatte beløb, saafremt ikke anderledes bestemmes ved beskikkelse af stedfortræder.

24 juli.

Kapitel 9.

Om erstatning for udgifter i tjenesteanliggender.

§ 114.

Konsul er berettiget til erstatning for følgende udgifter:

- a. Post- og telegrafporto samt andre forsendelsesudgifter i tjenesten.
- b. Udgifter til anskaffelse af tryksager, som indsendes til udenrigsdepartementet eller handelsdepartementet.
- c. Udgifter til hjemsendelse af forbrydere i henhold til forskrifterne i § 88.
- d. Udgifter for sjøfarende efter forskrifterne i § 95.
- e. Udgifter efter forskrifterne i § 96 for norske undersaatte, som ikke er sjøfarende.
- f. Udgifter ved reiser, som er anordnede af udenrigsdepartementet eller foretages efter § 63, i hvilke tilfælde erstatningen beregnes efter de i § 104 fastsatte bestemmelser.

§ 115.

Regninger over de i foregaaende paragraf omhandlede udgifter i tjenesten skal indsendes snarest muligt, dog forsaavidt regninger over de i § 114 a og b omhandlede udgifter angaar, i almindelighed kun ved udløbet af hvert budgetaar (31te mars).

Regninger over de i § 114 a, b, c og f omhandlede udgifter indsendes til udenrigsdepartementet, regninger over de i § 114 d og e omhandlede udgifter til handelsdepartementet.

§ 116.

1. Konsul, som er ansat i europæisk eller ved Middelhavet beliggende ikke-europæisk havn, er berettiget til paa sin regning over saadanne udgifter, som omhandles i § 114 under c, d og e, at beregne sig som godtgjørelse for rentetab paa de af egne midler gjorte forskud 1 pct. af beløbet. Konsul, som er ansat i anden havn end ovenfor nævnt, kan beregne lignende godtgjørelse med 2 pct. af saadanne forskud.

2. Saadan rentegodtgjørelse, som i foregaaende punkt omhandlet, bestrides af det offentlige.

§ 117.

1. Har konsulen ikke af vedkommende erholdt gebyr eller anden godtgjørelse, som i henhold til § 104 skulde have været erlagt til ham, eller har han af norsk undersaat, for hvis regning han i tjenesten har haft udgifter eller gjort forskud, ikke derfor erholdt godtgjørelse, skal departementet —

udenrigsdepartementet eller handelsdepartementet alt efter 24 juli. vedkommende anliggendes art — paa konsulens begjæring yde bistand til indfordring af erstatning hos vedkommende.

2. Kan erstatning ikke paa saadan maade erholdes, kan sagen, saafremt vedkommende departement dertil finder grund, forelægges for kongen, som bestemmer, hvorvidt konsulens fordring af billighedshensyn bør godtgøres af det offentlige.

Kapitel 10.

§ 118.

De nærmere forskrifter¹ angaaende konsulernes virksomhed gives af udenrigsdepartementet.

¹ Kommentaren til instruktionen.

Under vor hånd og rigets segl.

Hakon.

(S. 59)

J. Lovland.

Hesselberg.

Kongelig resolution

af 7de august.

I henhold til lov af 6te juni 1891 om pølseredteger for firens herreder meddeles stadfæstelse paa følgende af herredsstyret for Aurlands herred, nedsat Bergenhus amt, under 30de juni 1906 fattede beslutning til tilføje til § 4. i de ved kongelig resolution af 14de juli 1897 stadfæstede pølseredteger for bemeldte herred.

Tillægget er lydende:

Fra amtens Læge Bryn strø
i Gulvengen, naar den bliver i brug.

Udgiver: Fred. T. Salicath.